

Jubileumsprolog

til 100-årsjubileet

Sjåstad kirke

Skrevet og fremført av Torunn Sand

Med ei sølvskje i hånda fra 1896
den forteller med sirlig tekst
min farfar ble født i dette år
men for tidlig på året til at dåpen i Sjåstad foregår
Denne skjea gir mitt liv identitet
og skjea er som et symbol ment
Jeg verner om skjea som et varig minne
pusser jeg den, i sin glans den vil skinne
Sjåstad kirke, litt beskjeden ligger den bak noen trær
men kommer du den nær oppdager du hvor vakker den er
100 år er ikke så veldig lang tid
men om utviklingen er det mye å si
For selv om det ikke er så lenge
kan vi kanskje et tilbakeblikk trenge
I union med svenskene og kong Oscar II vi delte med dem
vår egen konge fikk jo først i 1905
Det var ennå 10 – 15 år til elektrisiteten kom
om bilen hadde man knapt hørt noe om
Avstanden til nærmeste tettsted følte stor
handmakt og hest bakom alt som gror
Stor forskjell på fattig og rik
de fleste godtok at det skulle være slik
Husmanns liv var slett ikke gildt

21 plasser til Sjøstad gård hørte til
Med mann bak tospent hesteplog
han 10 mål jord om dagen drog
Når vi leser at Meren og Oddevall hadde hvert sitt meieri
etter hvert jernbane og sogar eget brenneri
I teglverket ble det tatt ut masser
og Sjøstad sagbrug og Trelastfabrikk hadde 70 arbeidsplasser
En kirketjener fikk ulikt betalt
om han spadde opp en fattig eller rikmanns grav
Pussig lesestoff for oss i dag
på Haugestad herredsstyresal i 1908 en egen sak
I dette samfunn det modnet et ønske og tanke
at de i sitt eget kirkerom kunne vanke
Vi aner litt om hva dette fikk å si
såvel åndelig som sosial fritid
Fra Hoffgaard kom tilbud om grunn, stein og trevirke
og en klekkelig sum til den ønskede kirke
Bygget den ble etter Henry Bucker sin mal
selv i dag kalles den Liers katedral
Hovedsaken er å være til stede i eget liv
likegyldighet er mye verre enn tvil
I dag er det fest for kirken vår
la oss gi den fortjente kår
La teksten på kirkeklokkene skinne som gull:
Nød dem at gaa ind for at mit hus kan vorde fullt
Jubileum med trompet og orgelbrus
og stemmers klang gir et nydelig sus
Rundt murene atter historie blir skrevet
Livet rundt – helt annerledes levet
Min bønn etter alt mitt snakk
vil ende i et dyptfølende takk

En takk det som uforanderlig står
at budet om kjærlighet alltid består
En takk til de mennesker som kirken vår ønsket
og siden har fulgt tradisjonenes mønster
Sjåstad kirke er stedets smykke
håper den nyoppusset også vil bringe lykke
I alle disse år etter Hoffgaards storslagne gave
har menigheten egne hender fått lage
For maken til dugnadsånd som her har levet
om det en egen historie kunne vært skrevet
Problemer med fyring de første leveår
i 1953 de elektrisk oppvarming får
Annen tid og andre vilkår
men menneskenes behov de består
I kirken kan vi slippe alle tankene fri
det gjelder bare å gi dem litt tid
til å kjenne på troen og kanskje litt tvil
hvordan er det vi fyller våre liv
For boken og ordet er det samme i dag
det gir oss undring av mange slag
Du står med en bibel ifra svunnen tid
det gir livet vårt et tidsperspektiv
De sanne følelser vi fylles med
skinnenet ifra lyset vi alle kan se
Ikke alle våre spørsmål har svar
med arven om håp vi overtar
Høytid og fest forsterkes i kirken vår
med den italienske engel den et eksotisk innslag får
Kirken står her også på sorgens dag
og kaller til nærhet av ekte slag
Det er livet i konsentrert form som vises her

både og sorg og glede er Sjøstad kirke oss kjær
Menighetsbladet bæres rundt av trofaste hender
Sjøbagos ledere og sang vi alle kjenner
Sanitetskvinnene på stedet er viden kjent
og kirkeforeningens arbeid blir aldri glemt
Etterkommere og innflyttere er tydelig av det flittige slaget
men moderne tider har gitt oss bedre dager
Dugnadsånden har også kirken fått merke
og tilknytningen til kirken ekstra sterke
Flittige hender har treverket bua
resultatet er den flotte kirkestua
Kommunen har ydet med åpen hånd
slik at resultatet kunne ende sånn
Men sølvskje er i seg selv kaldt og tom
akkurat som et tomt nyoppusset kirkerom
Innholdet må vi gi den sjøl
varme og stell og menneskets glød
Derfor er denne skjea ment som et symbol
at kirken er et skall som fylles med ånd og tro
Det er et budskap som har levet i 2000 år
som skal fortsatt fylle kirken vår
La oss fortsatt ha Sjøstad som en levende kirke
som også i de neste 100 år får virke